

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 39/2023
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА и др, због прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ 842/23 од 14.12.2023. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 24 Пр 2227/22 од 13.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ 842/23 од 14.12.2023. године, поднет против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 24 Пр 2227/22 од 13.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 24 Пр 2227/22 од 13.10.2023. године, у ставу првом, на основу члана 236. став 1. Закона о прекршајима, усвојени су споразуми о признању прекршаја УСПП бр 03-903/23 и 03-904/23 од 25.09.2023. године, закључени између подносиоца захтева Полицијске управе у Новом Саду и представника окривљеног правног лица „АС Milenijum Plus“ д.о.о. Земун, са седиштем у Земуну, за прекршај из члана 326. став 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и окривљеног одговорног лица у правном лицу АА из ... за прекршај из члана 326. став 1. тачка 60. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које се окривљени терете захтевом за покретање прекршајног поступка СПИ НА ДП 1А РЕДА број 4-633-00377/22 од 07.02.2022. године, па је у ставу другом, окривљено правно лице „АС Milenijum Plus“ д.о.о. Земун, оглашено одговорним због извршења прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а окривљено одговорно лице у правном лицу АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, те су применом цитираног законског прописа и

члана 238. став 1. Закона о прекршајима, осуђени окривљено правно лице „АС Milenijum Plus“ д.о.о. Земун, на плаћање новчане казне у износу од 50.000,00 динара, а окривљено одговорно лице у правном лицу, АА на плаћање новчане казне у износу од 6.000,00 динара.

Истом пресудом на основу члана 40. Закона о прекршајима окривљени су обавезани да изречене новчане казне уплате у буџет Републике Србије у року од 15 дана од дана уручења пресуде, а да уколико у овом року правно лице не уплати изречену новчану казну иста ће се на основу члана 314. став 5. Закона о прекршајима наплатити принудним путем, а уколико у овом року одговорно лице не уплати изречену новчану казну, суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне на основу члана 315. Закона о прекршајима.

Наведеном пресудом на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени су обавезани да сnose трошкове прекршајног поступка које треба уплатити у буџет Републике Србије у паушалном износу од по 3.000,00 динара у истом року као и новчану казну.

Наведена пресуда постала је правноснажна даном доношења, а извршна протеком 15 дана од уручења окривљеном, обзиром да против те пресуде жалба није дозвољена.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва под бројем ПТЗ 842/23 од 14.12.2023. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 234. став 1. тачка 7. и члана 236. став 1. тачка 2. и став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијану пресуду и списе предмета врати истом суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Врховног јавног тужиоца, који седници већа није присуствовао, а на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 234. став 1. тачка 7. и члана 236. став 1. тачка 2. и став 2. Закона о прекршајима, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву истиче да споразум о признању прекршаја није закључен у складу са одредбом члана 234. став 1. тачка 7. Закона о прекршајима, јер не садржи потписе браниоца окривљених, па је погрешно примењена одредба члана 238. Закона о прекршајима и усвојен наведени споразум, на који начин је повређено право одбране окривљених, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је Прекршајном суду у Новом Саду поднет захтев за покретање прекршајног поступка од стране МУП РС, ПУ Нови Сад –СПИ СПИ НА ДП 1А РЕДА Нови Сад под уписним бројем 4-633-00377/22 од 07.02.2022. године, против правног лица „АС Milenijum Plus“ д.о.о. Земун, због постојања основане сумње да је учињен прекршај из члана 326. став 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и АА због постојања основане сумње да је учињен прекршај из члана 326. став 1. тачка 60. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Споразуми о признању прекршаја под бројевима СПП 4-633-00377/22 од 14.09.2023. године, који су окривљенима наведеним захтевом стављени на терет, засновани су на потпуној сагласности овлашћеног службеног лица полицијског службеника Ане Ракоњац, АА као представника окривљеног правног лица „АС Milenijum Plus“ д.о.о. Земун и окривљеног АА и у наведеним споразумима су се странке одрекле права на жалбу против одлуке суда којом би у потпуности био прихваћен овакав споразум.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног правног лица „АС Milenijum Plus“ д.о.о. Земун и окривљеног АА, адвокат Душан Мрдаковић након постизања споразума о признању прекршаја, наведене споразуме, заједно са пуномоћјем доставио Прекршајном суду у Новом Саду дана 21.09.2023. године.

Чланом 93. став 3. Закона о прекршајима, између осталог предвиђено је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере.

Чланом 233. Закона о прекршајима, ставом првим, прописано је да када се прекршајни поступак води за један прекршај или за више прекршаја у стицају, овлашћени подносилац захтева, усмено или писано, може предложити окривљеном или његовом браниоцу закључење споразума о признању прекршаја (у даљем тексту: споразум о признању), односно окривљени или његов бранилац може овлашћеном подносиоцу захтева предложити закључење таквог споразума, а ставом два истог члана прописано је да када се упуту предлог из става 1. овог члана, странке или бранилац могу преговарати о условима признања прекршаја који се окривљеном стављају на терет.

Чланом 234. став 1. Закона о прекршајима прописано је да споразум о признању треба да садржи опис прекршаја који се окривљеном ставља на терет; признање окривљеног да је учинио прекршај; споразум о о врсти и висини казне, односно о другим прекршајним санкцијама; изјаву овлашћеног подносиоца о одустајању од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању; споразум о трошковима прекршајног поступка, о одузимању имовинске користи прибављене прекршајем, о повраћају предмета прекршаја и о имовинскоправном захтеву, уколико је поднет; изјаву о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке суда донесене на основу прихватања споразума о признању и потпис странака и браниоца.

Чланом 236. Закона о прекршајима, став четврти, прописано је да се одлука суда о споразуму о признању доставља овлашћеном подносиоцу захтева и окривљеном, односно браниоцу ако га има.

По налажењу Врховног суда, а имајући у виду напред цитиране законске одредбе, споразум о признању прекршаја сходно одредби члана 234. став 1. тачка 7. Закона о прекршајима мора да садржи потпис браниоца окривљеног у ситуацији када је окривљени у овој фази поступка, тј. пред овлашћеним подносиоцима захтева ангажовао браниоца који је учествовао у поступку споразумевања сходно члану 233. Закона о прекршајима, али не мора да садржи потпис браниоца у ситуацији када окривљени нема браниоца током поступка склапања споразума.

Како у конкретном случају, бранилац окривљеног правног лица и окривљеног није био ангажован, а како то произилази из списка предмета, па самим тим није био ни присутан у поступку склапања споразума, који је постигнут на потпуној сагласности овлашћеног службеног лица – полицијског службеног и окривљеног правног лица и окривљеног, то је јасно да предметни споразум није морао садржати потпис браниоца.

С обзиром на наведено, као неосновани оцењују се наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва којима се указује да је суд учинио битну повреду одредба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 234. став 1. тачка 7. и члана 236. став 1. тачка 2. и става 2. Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, Врховни суд је на основу члана 287. став 3. Закона о прекршајима наведени захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с. р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић